

25. sep. 1972

FAKTA

Dato:
25. sep. 1972

Sidetæl:
Notes 72 bd 4 s. 9-17

Kan have sine gener så har den
tror jeg, det prøver i sig at den
kan give mig lidt og ro til
helst at finde mig selv og komme
i harmoni med ~~min~~ dette selv.

~~26~~

~~25-9-~~

Paris.

25-9-72.

Jeg har nu i flere år prøvet
at artiklære mig frem til noget
som ikke ser ud som kunst,
ja som har så få forbindelser
med det kendte kunstbegreb
som muligt - ja uden overdrivelse
kan man sige at jeg har oplevet
- det på en fuldstændig eliminer-
-ning af selv kunstbegrebet
(kunstværkt). Ikke for at lave
conceptuel- og - det er jo blot
en anden form for kunstværk-
men fordi jeg føler kunstværkt
(objektet) som en barriere - en
hindring. Samtidig med at jeg
prøver at fjerne - eller fjerne
denne barriere ønsker jeg at
holde fast ved KUNSTEN.

Der er den re bizarre situation
der står i.

72 mener at kunsten - det
endelige område den represen-
-terer er en uhyre vigtig ting
for mennesket - men at
kunst - produktet - værket - objektet
i virkeligheden i dag er en hin-
-dring for at den re kunsts
ånd kan blive en realitet mellem
mennesker.

73 tænker ikke på kunsten
som en folkebevægelse, som en
social funktion, men forestiller
sig den som noget der sker
fra det ene menneske til det
andet - fra individ til individ
og ikke som en massebevægelse.
Alle forsøger man i vor tid her
op på at gøre
eller socialiserer - demokratiserer
kunsten og stoler fejls - lige fra
den russiske revolutions kunst
over social-realismen til Fluxus.
Der skyldes måske at kunsten
aldrig har opført sig, selv ind
som og fungerer via en opfø-
-relse af kunsten som man de

fra ~~højrenæssens~~ højrenæssens
individualistisk - selv og genkendende.
Middelalderen f.eks. i Europa og
andre ikke europæiske kultur-
-områder har ikke været bæn-
-der af selve det kunstbegreb
vi idag operer med. Betyg. i
de arkologiske sammenhænge vil vi få
bevis - tingene som s. Samlet
her er ikke kunstrorke, men
alle slags objekter fra tidligere
kulturperioder. Det kan også
være til efterhånden at et
begreb som kunstmuseer. s. af
forholdet, mig da. Faridans
konger havde ganske vist skat-
-kammerer der også, men ikke
ude i verden i de holdt malerier
og skulpturer.
Jeg personlig er ikke af den
type som egner mig til at gå
ind i virke blandt folk,
jeg sidder helst isoleret i mit
arbejdsrum, derfor er det na-
-turligt at spørge: hvad vil/kun
jeg gøre ved sådanne tanker som
jeg ovenfor har frem sat? Kan jeg
i virkeligheden gøre noget andet
end at fortsætte med, på den
ene eller anden måde at produ-

- over kunstobjekter?
Og er det ikke hvad jeg min i
lang - lang tid, uden egentlig at
ville det her gjort - i min
rid vildhed har jeg ikke andet
hvad jeg ellers kunne eller skulle
gøre?
Der er desværre ikke hele proble-
matikken for mig og hører
for stadig at kunstneren er en
lig lig ting. Jeg tror ikke rigtig
på den med at problemerne er
løst hvis alle (eller mange)
mennesker under en eller anden
form begynder at praktisere kunst
eller at de deltagere i en eller
anden af kunstnere, arrangement
hørdere i form af performance-
work-art - teg o. h. Jeg føler
at alle disse forskellige netop er
at forvirring - og uden om
selve kunstners problem. Der
opstår nu angens ikke kunst
fordi vi læg sammen - eller
på anden måde hopper rundt
i et rum følgende en eller
anden kunstneres ønske.
Deri mød der jeg på en måde
i vidtløbet, dybde, distinktion,
nøget stille uenighed - noget

der ikke udskrives og opretholdes
som kunst - hvor man må
tie med at kunstsnavnen -
man al dette er vagt liget u-
-hindrigt - ikke til at gøre
noget ved - forvirrende.
Det er komplet umuligt at
sige hvordan den kunst kom
til eksistens - men ikke desto
mindre er jo helt overbeviset om
at det er selve kunsten og
den eneste der har berettigelse.
For at indtredse hvad jo
maner bliver det desvære ned-
-vandede at nævne berømmelse
var Platon - Mester Eckhardt -
Wittgenstein - Freud - Edison -
Monodigne - Pascal - Einstein -
Ginni - Buffen - O. S. V. - O. S. V.
ikke ligeså meget kunstnere som
Goethe - Mozart - Rembrandt -
Victor Hugo - . Nej - vil man
primærtlig svare de var filosoffer
- videnskabsmænd - religiøse lærere
- opfindere - hvorimod de sidst-
-nævnte var kunstnere alene af
den grund at de beskæftigede
sig med skrive kunsten - malerier
og maler kunsten.
Det er synes jo en overfladisk
behandling som alene har med
en inddeling i kategorier af gode

og ikke berøre det egentlige som
er af de alle beskæftigede
sig med den menneskelige tænke-
ind - imagination og fantasie.
Hvilke udgangs punkt, hvilke ~~om~~
~~for~~ omride - videnskab - re-
-gion - teknologi - psykologi - ma-
-kunst - musik - litteratur - de
enkelte personer har arbejdet inden-
-for er uden betydning i forhold
til den kendsgerning at de
alle beskæftigede sig med hvad
man kan kalde iendelig arbejde.
Ved dette eksempel vil jeg ber-
-ke et tilkends for et modernis-
-mon til syngende offere fuld-
-stand og med den traditionelle
kunst og jule - jule - år -
-hundrede kunst begrebet - så er
kunsten stadig - og det gælder
også den mest dagaktuelle
kunst - hvilket inde i og um-
-der af en ganske bestemt op-
-fattelse af hvad kunst er.
Man har ændret formen og der-
med at have ændret ind-
-holdet - man indholdet i det
sig ikke ændre det er og har
aldrig været det samme -
men og i endes virksomhed

i mennesket - ikke inden for et
bestemt område de finere om råde,
men i al sin omfatning den
~~dimension~~ eller de dimensioner
i mennesket der gør det til
menneske. Det er den re dimension
mennesket er i fuld gang med fuld-
-stændig at miste - og det er derfor
at kunsten i dag er livs-
-lyst.

Det er lettere sagt end gjort
at ville give den re dimen-
-sion sin livs dybde - men
der gøres bestemt ikke ved at
lave nogle lule kunst sådan som
vi gør det i dag.

Det er en oversteget mig
man i dag som kunstner står
over for. For - det er jo ikke fordi
man, eller i hvert fald jo, har et
kønne redde verden eller blot i
det mindste andre mennesker,
ikke fordi man vil give kunsten
en funktion - socialt - moralsk -
ikke fordi man vil føle sit anlæg
berettiget - hensigtsmæssigt - men
ganske simpelt fordi man på
sine egen krop hver dag mærker
at det man arbejder med ikke
har nogen som helst forbindelse
eller berøring med ens egne

livs funktioner - ens livsvælses form -
de daglige beslutninger og adfærd
har sagt de sekunder, minutter
timer, dage uger, måneder, år
man kan leve her på Jorden.

Jeg mener ikke man skal
lægge sit liv til kunst - eller
sin kunst til sit liv - men
for men så længe man ikke får
for de her ting i hvert fald
ligger parallelt med det vi
møder gælder.

Som kunstner, da man mit
angreb er det her valgt det, må
man selvfølgelig tage sit udgangs-
punkt i kunsten og ikke for
man løser de problemer ved at
blive filosof - marx - gram -

T. v. producer - journalist - film -
instruktør - o. l. Man behøver
ikke, ja man kan ikke, frygte
sig men må blive stående der
hvor man står og her forsøge
at løse problemerne ud.

Man må sige: alle disse tanker
som altså er ens virksomheds
kvalitative punkt hvordan for os
der realiserede?

Jeg må handle i forhold til

disse tanker og ikke som jeg hidtil
har gjort når jeg gør til arbejdet
elskede det der for tanker.

Paris

27-9-72.

Var idag inde og se Tati's
udstilling - meget fascinerende.

Om dette var ~~en~~ anledning
ved jeg ikke - men jeg fik ihvert-
fuld en af mine (heldigvis spel-
-dere) yndelige selv med den hids-
-tue over ~~at~~ at det ikke var
mig der var kendt. Berømt
havde Sacco's.

Jeg hader mig selv når jeg for
for den slags ture - men de kan
måske være nyttige på det ene
punkt at de giver anledning
til selvrefleksion og afklarelse.
Resultatet var da også at jeg
fandt frem til at det ville
være fuldt nok men ulogisk hvis
der var mig ~~som~~ der som mig
Tati's indsigt til C.N.A.C.

~~For det første ville jeg ikke~~
Jeg ville ikke være særlig stolt
over situationen for der er ikke
så fantastisk meget af hvad jeg
har prøvet at jeg ville bryde